



Arrest

nr. 83 641 van 25 juni 2012
in de zaak RvV x / II

In zake: x

Gekozen woonplaats: x

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat x, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 19 maart 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 17 februari 2012 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 mei 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker diende op 15 februari 2012 een derde asielaanvraag. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 17 februari 2012 een beslissing houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag. Dit is de bestreden beslissing.

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

*Overwegende dat
de persoon die verklaart te heten H.M.M.(...)*

geboren te (...), op (in) (...)
en van nationaliteit te zijn: Bangladesh
die een asielaanvraag heeft ingediend op 15/02/2012 (2)

Overwegende dat de betrokkene op 5 juli 2010 een eerste asielaanvraag indiende en zijn dossier op 6 juli 2010 werd overgemaakt aan het commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Overwegende dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 30 september 2011 een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 16 december 2011 een arrest velde tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de betrokkene op 13 februari 2012 een tweede asielaanvraag indiende en er voor hem een beslissing tot weigering van in overwegingname werd genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 13 februari 2012. Overwegende dat de betrokkene op 15 februari 2012 een derde asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat de betrokkene een klacht bij de rechtbank dd. 05 06 2009 naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene deze reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag. Overwegende dat de betrokkene een enveloppe naar voren brengt waarin het document verstuurd zou zijn waarbij opgemerkt moet worden dat een enveloppe enkel is wat ze is: een enveloppe, zonder aanduiding van wat ze bevat zou hebben. Overwegende dat de betrokkene geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980. De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"Schending van de artikelen 48/3 en 57/6 van de Vreemdelingenwet en schending van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij Wet van 26 juni 1953, alsook het beginsel van behoorlijk bestuur.

Verzoekers worden geconfronteerd met een beslissing van het de F.O.D. BINNENLANDSE ZAKEN, Dienst Vreemdelingenzaken tot weigering van in overwegingname.

Dat de wetgeving m.b.t. de motivering er strekt toe de formele motivering als een substantiële vormvereiste op te leggen. Dat de wetgever duidelijk de bedoeling had om de formele motivering als een substantieel vormvoorschrift op te leggen, zonder mogelijkheid deze motiveringsvereiste vervangen te zien door deze of gene motivering die de rechtsonderhorige wel op één of andere wijze bekend zou zijn. Dat ook het vereiste van motivering, zoals omschreven in andere bronnen van het recht is geschonden (LAMBRECHTS. W., Geschillen van bestuur, Kluwer. Antwerpen. 1988, p. 69-70, en verwijzingen). Dat ook hier betreft het een substantiële vormvereiste (R.v.St, nr. 31 .882, dd. 1 februari 1989).

Dat de beslissing zelf niet voldoet aan de motiveringsvereiste omschreven in de formele motiveringswet en in andere rechtsbronnen (Arbeidshof Gent 14 december 1994. R W.. 1995-96. 49). Dat de formele motiveringswet niet alléén een waarborg voor de burger die alzo vermag duidelijk kennis te nemen van al de elementen welke aan de basis liggen van de beslissing en van de draagwijdte ervan is (...).

Dat het Internationaal verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juni 1951 en goedgekeurd bij Wet van 31 januari 1953, en het Protocol van New-York van 31 januari 1967 betreffende de Status van Vluchtelingen, goedgekeurd bij wet van 27 februari 1967, een internationaal instrument met humanitaire doelstellingen is, hetgeen een soepele interpretatie en evenwichtige verdeling van de bewijslast vergt (BOSSUYT, M., De vluchtelingendefinitie uit het Verdrag van Genève" in Binnen en buiten, Vluchtelingen op zoek naar recht, Tegenspraak Cahiers nr. 7., Kluwer, Antwerpen, 1988, p. 29).

Zo kan er vooreerst alle geloof worden gehecht aan zijn bewering tot juni 2010 in Bangladesh gewoond te hebben. Toen hem gevraagd werd naar de datum van zijn vertrek uit Bangladesh antwoordde eerst vertrokken te zijn op 5 juni 2009, maar hij vergiste zich van jaartal, waarna hij in juli 2010 in België aankwam. Toen er werd opgemerkt, zag hij zijn fout in en paste hij zijn verklaring aan hij is in juni 2010 vertrokken (gehoorverslag CGVS p. 2).

Later tijdens zijn gehoor werd hem gevraagd naar een identiteitsbewijs met foto. Hij verklaarde dat dit in Bangladesh niet bestaat (gehoorverslag CGVS p. 4). De Bengaalse autoriteiten zijn immers al verschillende jaren actief identiteitskaarten met foto aan het uitvaardigen. Hiermee geconfronteerd preciseerd hij toch zo'n identiteitskaart te hebben maar zonder foto. Volgens hem heeft men in Bangladesh geen identiteitskaart met foto hebben (gehoorverslag CGVS p. 4).

Voorts verklaarde hij lid te zijn van de "BNP". Hier kan toch alle geloof aan worden gehecht. Hij werd gevraagd naar de betekenis van "BNP" verklaarde foutief dat dit voor Bangladesh National Party zou staan. "BNP" staat immers (zoals ook blijkt uit zijn partijbrief) voor Bangladesh Nationalist Party (gehoorverslag CGVS p. 5). Hij legde immers ter ondersteuning van zijn politieke profiel een partijbrief voor. Er werd vastgesteld dat enkele data met pen werden aangepast in deze brief, dit gebeurde door zijn raadsman.

Ter ondersteuning van zijn juridische problemen legde hij drie bundels juridische documenten voor. Er werd vastgesteld dat in elk van deze bundels in de getypte tekst aanpassingen in pen waren gemaakt door zijn raadsman die niet waren afgestempeld of afgetekend. Dat deze zonder enige verantwoording aangepast worden is mogelijk, gezien dat dit gebeurde door zijn raadsman. Zijn raadsman is daarvan op de hoogte en zal een bijkomende, verklarende nota neerleggen.

Dat er niet kan ontkend worden dat het nieuwe stuk, zijnde de klacht bij de Rechtbank van 05.06.2009, pas nu kan voorgelegd worden. Dat dit stuk voordien nog niet beschikbaar was. Dat dit blijkt uit de datumstempel van de enveloppe. Dat dit een authentiek stuk is. Dat de F.O.D. BINNENLANDSE ZAKEN, Dienst Vreemdelingenzaken ten onrechte de inhoud van de enveloppe betwist. Dat uit zijn vorige verklaringen en huidige verklaring voldoende blijkt dat de klacht inderdaad de inhoud was van de enveloppe. Dat de F.O.D. BINNENLANDSE ZAKEN, Dienst Vreemdelingenzaken niet zomaar deze verklaring van de hand kan doen als ongeloofwaardig, zonder duidelijk de reden aan te geven waarop zij deze mening baseert.

Dat verzoeker krachtens het K.B. van 9 juli 2000 vragen toegelaten te worden tot het regime van pro deo."

2.2. De formele motiveringsplicht vervat in de twee wetsartikelen waarvan verzoeker de schending aanvoert, heeft geen ander doel dan het in kennis stellen van de bestuursbeslissing, zodanig dat deze in staat zijn om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen (RvS nr. 60.751, 4 juli 1996, TB.P. 1996, 698). De naleving van de genoemde plicht houdt daarentegen geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (cf. wat inhoudelijke juridische correctheid betreft, naar analogie, Cass., 10.1.1979, Arr. Cass. 1978-79, 522; alsook wat feitelijke correctheid betreft: R.v.St. nr. 44.948, 18.11.1993, Arr. R.v.St. 1993, z.p.; Antwerpen, 16.6.1998, FJF 1998, 693). Het normdoel dat ten grondslag ligt aan de in het besproken middel als geschonden aangeduide wetsartikelen is dus bereikt.

De Raad laat gelden dat verzoeker zich niet dienstig kan beroepen op een schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) of op het verdrag betreffende de status van Vluchtelingen. Immers, de bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. Conform deze bepaling komt het niet aan de gemachtigde toe na te gaan of er voldaan is aan de voorwaarden van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De bevoegdheid van de gemachtigde beperkt zich in het kader van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet tot de vaststelling of de aangebrachte gegevens nieuw zijn of niet. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput.

In toepassing van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet, op grond waarvan de bestreden beslissing werd getroffen, moet een tweede of volgende asielaanvraag steunen op nieuwe elementen, die betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen, en dat de Minister of diens gemachtigde kan beslissen de verklaring niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde verklaring heeft afgelegd en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Door verzoeker werden, zoals blijkt uit de bestreden beslissing, inderdaad geen nieuwe gegevens in de zin van het voormelde artikel naar voor gebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing niet. *In casu* kan slechts worden vastgesteld dat de vage en ongestaafde beschouwingen van verzoeker niet van aard zijn om afbreuk te doen aan de bestreden beslissing, daar door verzoeker op geen enkele manier wordt aangetoond dat is voldaan aan

voormelde voorwaarden van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. Verzoekers kritiek noopt tot een feitelijke herbeoordeling van zijn asielaanvraag, hetgeen niet tot de bevoegdheid behoort van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig juni tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. MILOJKOWIC